

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 2

Februar 1967

16. årgang

ET AV DE rikeste tegn på et sunt kristenliv er evnen til å få noe ut av en dårlig preken. For riktig nok er det en stor nådegave å preke rett, men det er meget vanskeligere å høre rett.

Derfor er jakten etter store talere et ufeilbarlig febersymptom på at det er blitt betennelse i det religiøse liv. Man har ikke nok med det enkle og jevne; Guds ord må serveres fint garnert med alskens religiøse slikerier.

rige århundre, blir man dypt beskjemmet på vår tids vegne: Vi er blitt religiøst kresne og nyter mye lettere kost enn den tid.

Derfor er da Norges 2000 (!) profesjonelle kristelige talere rastløst opptatt med å tilfredsstille den stadig økende kresenhet: Vi lager ungdomsuker og musikklag og vespere og spørsmålskvelder og vet snart ikke om vi skal stå på hode eller bena forat publikum ikke skal rynke på nesene. Aldri har det vært

Familerådgivningskontoret i Tr.heim

Åpningstiden er forandret: Den er nå fra kl. 10 til 14 hver dag, unntatt lørdag fra kl. 10—13.

Grunnen til denne forandring er at Familerådgivningskontoret er utvidet til også å være sentral helsestasjon etter de retningslinjer som er fastsatt av Sosialdepartementet. Den sentrale helsestasjon (familievernkontor) er som kjent en sosialmedisinsk institusjon med den oppgave å undersøke og behandle enkeltpersoner og miljøer hvor det foreligger tilpasningsvansker, konflikter eller sykdom som antas å ha sammenheng med familiesituasjonen.

Helsestasjonen står under tilsyn av fylkeslegen, men kontoret eies og drives etter de statutter som Nidaros Bispedømmeråd har satt opp.

Som sentral helsestasjon er kontoret også forpliktet til å ta imot pasienter eller miljøproblemer som blir henvist fra leger, sykehus eller annen medisinsk institusjon og fra offentlige myndigheter.

Kontoret fortsetter som Familerådgivningskontoret — slik det

Forts. s. 4.

Den radikale forenkling

Da kan det i grunnen bli det samme hva man foretrekker. Det beror på smak og behag: Noen vil ha Bach-musikk og glassmalerier og glatte intellektuelle vendinger; andre føler seg bedre med gitarer, solstrålefortellinger og svovelsjokk. Sykdommen er i hvert fall den samme: Religiøs overernæring.

Det betyr selvsagt ikke at Guds ord skal forkynnes så kjedsommelig som mulig. Men hver kristen må prøve seg om han er kommet for å få Guds ords daglige grovbrød, eller om hans åndelige fordøyelse er blitt så svak at han må ha oppvarmet melk for å «føle seg oppbygget».

Når man leser preken fra for-

drevet et så intenst og oppfinnsomt kristelig arbeid som idag, men fruktene er merkelig bleksottige.

Vi trenger den radikale forenkling av alt kristent arbeid. Bort fra den religiøse underholdningslinjen, tilbake til den enkle samling om Guds ord.

Bibeltimer er sikkert løsningen. — Den dag da mennesker begynner å samles i hjemmene, uten noen tilkalt taler, uten noe annet enn Bibelens enkle ord som de taler sammen om, den dag er vekkelsen ikke langt borte.

For når vekkelsen kommer, blir den ikke profesjonistenes, men amatørernes.

Alex Johnson.

Menighetens årsfest for Orkland

søndag 12. mars kl. 19,30 i
Grendstugu Solbu.

Årsberetning m.v. Sang av
Orkland mannskor. Bevertning.
Santalmisjonens ungdomsteam med bl.a. lysbilde-
deserien: SANTALMISJONEN
ETTER 100 ÅR,
1867—1967. Kollekt.

Orkland sokneråd.

GUDSTENESTER

19/2, 2. s. i faste.

Orkanger kl. 11: Leergaard.
AVSKJEDSGUDSTJENESTE.
Stokkhaugen kl. 11: Olsen.
Moe misj.hus kl. 11: Koren.

26/2, 3. s. i faste.

Orkland kl. 11: Leergaard.
AVSKJEDSGUDSTJENESTE.
Ofring til kristen innsats for
uløste oppgaver. Kirkebuss fra
Hoston kl. 10 over Monset.
Orkdal kl. 11: Koren og lagssekr.
Ottar Berge. Ofring til Norges
kr. student- og gymnasiastlag.
Orkanger kirke kl. 18: Olsen.
Skolekoret.

5/3, Midfastes.

Orkdal kl. 11: Leergaard.
AVSKJEDSGUDSTJENESTE.
Orkanger kl. 11: Koren.
Geitastrand kl. 11: Olsen.

12/3, Maria budskaps dag.

Orkdal kl. 11: Olsen.
Orkanger aldersh. kl. 11: Koren.

19/3, Palmesøndag.

Orkland kl. 11: Koren.
Orkanger kl. 11: Olsen.

Forandringer kan inntreffe.

FASTEGUDSTJENESTER

Orkanger kirke

24/2 kl. 20: Olsen.
1/3 « 20: Olsen.

Orkdal kapell

15/2 kl. 20: Leergaard.
22/2 « 20: Olsen, Nattverd.
1/3 « 20: Koren.
8/3 « 20: Olsen.
15/3 « 20: Koren. Nattverd.

Orkland kirke.

3/3 kl. 20: Koren.
10/3 « 20: Koren. Nattverd.

Familierådgivningskontoret

(Forts. fra s. 1).

startet — og har til oppgave å gi veiledning i spørsmål som angår familielivet, særlig ektefellers samlivsproblemer, og ellers gi råd ved tilpasningsvansker og konfliktsituasjoner. Det kan gjelde behandling av separasjons- og skilsmisssaker, oppdragelsesproblemer, juridiske og økonomiske spørsmål eller problemer av seksuell, religiøs og etisk art.

Ved kontoret samarbeider følgende fagfolk i team: leger, psykolog, jurister, sosialkurator og prest.

Nokre ord med takk til sokneprest Leergaard

I 37 år — sidan 1930 — har Trygve Leergaard utført si prestegjering i Orkdal prestegjeld, først som res. kap. og sidan som sokneprest. Det er nok eindel spesielle vanskar med å stå som prest og preika kvar søndag i dei same kyrkjene så lang tid. Ein annan ting er det at ein blir eldre og står ikkje heile tida i si fulle kraft. Men når det gjeld sokneprestens preiker, så vil eg seia som mi meining at dei har heile tida vore gode og mange gonger svært gode. Før eg forklarar kva eg meiner med denne karakteristikken, vil eg nemna eit lite minne eg har om soknepresten vår frå den tid han enno stod i si fulle kraft. Eg råka han på toget frå Orkanger og spurde kva ærend han hadde hatt i dag. Jau, han hadde sett om nokre gamle. Dei var vel svært skrale dei no da, meinte eg. Og da kom det svaret som eg ikkje har gløymt, enda det er ca. 25 år sidan. «Det er i grunnen for seint å sjå om dei når dei ligg på det siste». Sjølv sagt er det aldri for seint å koma med Guds-ordet til folk. Men eg skjønna så godt kva han meinte: Presten bør sjå om dei einsame og sjuke og gamle før det lid mot slutten. Det kan elles bli til det når folk ser presten kjem til gards, så trur dei at noe er det noko serskild som står på.

Og så var det eitpar ord om Leergaard som predikant. Når ein lekmann vågar seg til å seia noko om eit slikt emne, som i grunnen er teologane si sak, så må han sjølv sagt gjere greie for målestokken som han (lekmannen) nyttar i si vurdering. Og då er målestokken min stutt sagt denne: Forkynnaren skal forkynne Kristus. Når det er klart for alle oss som har høyrte Leergaard forkynne ordet i desse meir enn tretti åra, at preikene hans har som regel vore Kristosentriske, så er det det beste eg kan seia om

Alle kan søke dit uansett sosial status eller religiøs tro. En henvender seg til kontoret ved personlig fremmøte, men best er det å avtale time pr. telefon eller brev, spesielt da for dem som er fra distriktet.

Adresse:

Søndre gt. 6, 4. etasje. Telef. 28430.
Ansvarlig: Nidaros Bispedømmeråd i samarbeid med Trondhjem kvinneråd.

ein forkynnar. At han har lagt hjarta sitt i arbeidet med forkynninga, er også eit inntrykk som vi alle sit att med.

Til slutt vil eg takka Leergaard for at han alltid har vore grei å omgåast med. Eg har nok sett tolmodet hans på prøve somme tider, når eg sa mi meining om eit og anna i samtaler med han og sikkert var litt uvørren med orda mine. Aldri såg du at Leergaard tok noko ille opp; han var alltid så herleg fri frå å skulle hevda eller forsvara sin prestige andsynes lekmannen. Eg er viss om at eg har kyrkjelyden attom meg når eg på denne måten sender soknepresten vår ein varm takk og dei beste ynskje for dei åra vi enda voner å få ha han mellom oss her i Orkdal.

Anton G. Nødtvedt.

En bøsse på spisebordet?

Det er ikke for å ødelegge matlysten at Kirkens Nødhjelp i år oppfordrer de tusen hjem til å «sette bøszen på spisebordet». Det er for å få oss til å dele litt med dem som ikke kan spise seg mette.

I andre land er en slik fastebøsse blitt en god tradisjon, og det er gledelig at dette tilbudet også er blitt aktuelt hos oss.

Vi brukte ordet «tilbud». Og det er det. For her er en ny anledning til å gi fastetiden innhold. Ukene før påske skal vi bruke til å stemme sinnet slik at vi kan møte høytiden på rett måte. En viss forsakelse hører naturlig hjemme i fastetiden. I vår store, fattige verden, hvor vi selv hører til de rikeste, kan vi ikke konkretisere fastens forsakelse bedre enn ved å gi avkall på noe for å dele med vår fattige neste i Asia og Afrika.

Mottoet som står trykt på bøszen er «Brød for verden». Kirkens Nødhjelp har gitt bøszen slik form at den skal minne om et brød, for å understreke at det som legges i den, skal brukes til mat for sultne medmennesker.

Var det ikke en god tanke å ta imot dette tilbudet, anskaffe en bøsse og sette den på et synlig sted i hjemmet i fastetiden?

I vår menighet vil en del bøszer bli bestilt og kan fåes ved gudstjenestene og ved prestekontorene.